№ 52. Sobota 4. Marca 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Na rzecz gr. kat. seminaryum nauczycielskiego, gminy niżej wymienione zapewniły następujące datki częścią jednorazowe, częścią przez dłuższy czas niszczać sie mające:

Z powiatu husiatyńskiego:

1. Gmina *Husiatyn* na lat 10 rocznie po 5 złr. w. a.
2. Gminy *Czarnokońce wielkie* i *Horodnica* na lat 5 rocznie po 3 złr. w. a.
3. Gminy *Szydłowce*, *Sidorów*, *Krzywcnkie*, *Tłusteńkie*, *Trobuzna* i *Hryńkowce*, *Zalesie*, *Olchowczyk*, *Trybuchowce*, *Liczkowce*, *Samułaskowce*, *Czabarówka* i *Wasylkowce*, każda na lat 5, rocznie po 2 złr. w. a.
4. Gmina *Kociubińczyki* na lat 5, rocznie po 1 złr. 50 c.
5. Gminy *Suchydół*, *Bednarówka*, *Trojanówka*, *Zielona*, *Siekierzyńce małe* i *Czarnokoniecka wola*, każda na lat 5, rocznie po 1 złr.

Jednorazowe datki złożyły gminy następujące:

1. Gmina miasta *Szczerca* z przedmieściami Ostrów, Łany i Piaski kwotę 40 złr. w. a.
2. Gmina izraelicka w Husiatynie kwotę 10 złr. w. a.
3. Gminy powiatu Drohobyskiego: Dobrohostów i Stebnik, a mianowicie pierwsza 20 złr., druga 10 złr. w. a.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu gorliwość o podniesienie szkół ludowych podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 18. lutego 1865.

C. k. Namiestnictwo Niższej Austryi nadało dnia 26. stycznia 1865 r. do l. 2152 po Chaimie Barachu opróżnione stypendyum z fundacyi Hersza Baracha dla uczniów żydowskich w rocznej kwocie 150 złr. w. a. Józefowi Zuckrowi, uczniowi 8mej klasy c. k. II. wyższego gymnazyum lwowskiego, zacząwszy od 1go listopada 1864 r. na czas jego nauk, i jak długo dobrym postępem w naukach odznaczać się będzie.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. lutego 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Dn. 1. marca b. r. odbyło się 414. i 415. losowanie dawnego długu państwa i wyciągnięto serye nr. 274 i 394.

Serya 274 zawiera obligacye węgierskiej kamery nadwornej o pierwiastkowej stopie proc. 5 prct. a mianowicie nr. 5484 z dziesiątą częścią sumy kapitału i nr. 8214 do nr. 9498 włącznie z całkowitą sumą kapitału, w ogólnej kwocie 1,008.817 złr. 12¾ kr.

Serya 394 zawiera obligacye eraryalne, stanów austryackich, powyżej Anizy, a mianowicie o pierwiastkowej stopie proc. 4 pct. nr. 87.275 do nr. 88.657 z całkowitą sumą kapitału, — nr. 88.659 z połową sumy kapitału, — nr. 88.660 do nr. 88.811 włącznie z całkowitą sumą kapitału — i o pierwiastkowej stopie proc. 4½ pct. nr. 6 do nr. 334 włącznie z całkowitą sumą kapitału, — dalej obligacye stanów austryackich powyżej Anizy z pożyczki na potrzeby wojenne, o pierwiastkowej stopie proc. 5 pct. a mianowicie nr. 2 do nr. 7723 włącznie z całkowitą sumą kapitału, — w ogólnej kwocie 1,123.020 zł. 9½ c.

Zaraz potem nastąpiło 4. losowanie seryi i numerów wygrywających pożyczki loteryjnej z roku 1864 i wyciągnięto numera następujące:

96, 384, 564, 757, 1577, 2301, 2312, 2804, 3830, 3850.

Część nieurzędowa.

Lwów, 4. marca.

Na przedwczorajszem posiedzeniu *wydziału finansowego* odczytany został reskrypt Jego Ex. ministra stanu do prezydyum izby deputowanych z odpowiedzią na pytania, wniesione przez wydział finansowy na ostatniem posiedzeniu jego do rządu. Osnowa tego reskryptu, znanego już w głównej treści z wczorajszego telegramu naszego, jest następująca:

„Gdy dnia 26. stycznia r. b. na posiedzeniu wydziału finansowego nastręczona została rządowi cesarskiemu sposobność, objawić zdanie swoje co do uchwały, powziętej przez ten wydział na wniosek hrabiego *Vrintsa*, oświadczył rząd, że gotów jest przystąpić w drodze porozumienia do znacznej redukcyi rozmaitych wydatkowych pozycyi budżetu na rok 1865, a nawet oznaczyć cyfrę redukcyi, uznanych w jego łonie za niepodobne do przeprowadzenia, jeźli rządowi przyznany zostanie swobodny ruch w granicach etatu każdego ministerstwa, a zarazem przyrzeczone zostanie wczesne i podobne załatwienie budżetu państwa na rok 1866. Rozumie się samo przez się, że od wydziału finansowego, którego mandat opiewał tylko na wstępne obradowanie nad wniesionym budżetem, niemógł oczekiwać ani stanowczej uchwały co do ułożenia ustawy finansowej na rok 1865, ani też obowiązującego zapewnienia do załatwienia nie wniesionego jeszcze wówczas budżetu na rok 1866. Wszelako rząd musiał przywiązywać wagę do tego, ażeby kwestye wstępne, uważane przez niego za niezbędne, zostały w łonie wydziału finansowego rozważone, jeźli w ogóle droga porozumienia miała doprowadzić do celu, i ażeby tenże wydział oświadczył się za tem, iż cała sprawa ta ma być oddana pod decyzyą izby deputowanych. Większość wydziału finansowego nie chciała wchodzić w ocenienie wniesionych przez rząd kwestyi wstępnych, tylko pod warunkiem, jeźli rząd oznajmi poprzednio cyfrę przyrzeczonego zniżenia wydatków. Na to niemógł rząd przystać, gdyż dla niego jest związek wniesionych kwestyi wstępnych z cyfrą redukcyi wydatków tak ścisłym a nawet nierozdzielnym, iż z odrzuceniem pierwszych staje się druga niepodobną do wykonania, i ponieważ nawet wymienienie cyfry niepodawało rządowi żadnej jeszcze gwarancyi, że cała rozprawa nad wnioskiem, przedłożonym wówczas tylko wydziałowi finansowemu, będzie oddana wcześnie pod ostateczną uchwałę izby deputowanych. Taki był stan rzeczy, dopokąd obrady nad wnioskiem hrabiego Vrintsa ograniczały się tylko na kółku wydziału finansowego.

W skutek uchwały izby deputowanych z dnia 23. lutego b. r. sytuacya stanowczo zmieniona została. Rząd wniósł budżet na rok 1866, gwoli konstytucyjnej jego pertraktacyi, a wydział finansowy złożyć będzie miał relacyę nie tylko o pertraktacyi wniosku rządowego, ale zarazem o uregulowaniu cyfr budżetu na obadwa lata w odmiennym jak dotąd sposobie, w skutek poruszenia przedmiotu tego w izbie deputowanych przez hr. Vrintsa. Na tej drodze usunięta została większa część przyczyn, które rząd dotąd zniewalały do pewnego milczenia w obec wydziału finansowego. Ostateczne rozwiązanie pytania, czyli i pod jakiemi przypuszczeniami dopięty być może cel znacznych oszczędności w budżecie na drodze wzajemnego porozumienia, ułatwione zostało uchwałą izby deputowanych, tym zaś sposobem powstała nadzieja rychłego załatwienia wiszących kwestyj.

W takich okolicznościach rząd chętnie się skłania do odpowiedzi na dwa pytania, przez wydział finansowy w allegacie do szanownej noty z dnia 24. b. m. l. 429/a. h. sformułowane, oświadczeniem następującem:

Zgadzając się na intencye leżące na dnie wniosku przez hr. Vrintsa w izbie deputowanych uczynionym a wydziałowi finansowemu do relacyi przekazanym, rząd mniema, iż z sumy 548,705.412 złr. wykazującej ogólne potrzeby wydatków na rok 1865 oszczędzić będzie mógł sumę 20,100.000 złr., jeżeli suma oszczędzić się mająca rozłożona będzie na różne ministerya według kwot, które rząd sam w łonie swym oznaczył, tem samem zaś potrzeby każdego z osobna ministeryum według projektu tu dołączonego do prawa finansowego przyjęte i każdemu ministeryum swobodny zarząd w obrębie przyznanej cyfry dozwolony będzie; nadto zaś po nastąpionej zgodzie co do możliwych oszczędności przyznana będzie rychła pertraktacya i ustanowienie budżetu na rok 1866.

Rząd sądzi przeto, że szczerem tem oświadczeniem w duchu wniosku hr. Vrintsa okazał dowodnie, iż pragnął gorąco nie tylko uczynić wszystko, co w ogóle było *możebnem* dla zmniejszenia wydatków państwa, ale oraz przyczynić się, o ile było to w jego mocy, do *spiesznego* załatwienia ustaw finansowych na lata 1865 i 1866. Pozostaje mu zatem tylko upraszać jeszcze prześwietne prezydyum, ażeby raczyło uwiadomić wydział finansowy o tem oświadczeniu rządu z tą uwagą, że reprezentanci rządu będą gotowi udzielać ustnie dalszych żądanych wyjaśnień przy obradach nad wnioskiem hr. Vrintsa.

Wiedeń, 1. marca 1865.

Schmerling, m. p."

Podana w powyższym reskrypcie ministra stanu na 20,100.000 złr. suma ogólnego wykreślenia rozdziela się podług zacytowanego w nocie alegatu na budżeta pojedyńczych ministerstw w następujący sposób:

Rada państwa 500.000; ministerstwo spraw zagranicznych 148.000, ministerstwo stanu: *a)* polityczna administracya 1,303.000, *b)* wyznania i nauki 320.000, węgierska kancelarya nadworna 500.000, siedmiogrodzka kancelarya nadworna 183.000, kroacka kancelarya nadworna 130.000, ministerstwo finansów 2,612.000, ministerstwo handlu 681.000, ministerstwo sprawiedliwości 228.000, ministerstwo policyi 360.000, najwyższa władza kontoli 135.000, ministerstwo wojny 11,000.000, ministerstwo marynarki: *a)* marynarka wojenna 1,770.000, *b)* marynarka handlowa 230.000 złr.

Po odczytaniu noty rządowej wszczęła się dłuższa dyskusya. Z jednej strony postawiono wniosek, przystąpić zaraz do narady,

z drugiej wniesiono, dać notę do druku i wysadzić subkomisyę z siedmiu członków złożoną. Ostatni ten wniosek przyjęto większością 21 głosów przeciw 13. Następnie wniesiono kwestyę, czyli należy dalej prowadzić narady nad pojedynczemi pozycyami budżetu 1865 lub wstrzymać z tem aż do sprawozdania subkomisyi. Przy głosowaniu okazała się równość głosów, 17 przeciw 17. Przewodniczący *Pratobevera* rozstrzygnął za nieodraczaniem obrad nad budżetem. W skutek tego przyszłe posiedzenie naznaczono na dzień następny. Do subkomisyi wybrani zostali pp. Winterstein, Stummer, hr. Vrints, Kaiserfeld, Herbst, Hopfen, Pratobevera.

Wiener Abendpost ogłasza obszerniejsze pismo nadwornego kanclerza kroackiego Mazuranicza, w którem tenże stanowczo zaprzecza, jakoby miał udział w ułożeniu programu ogłoszonego przez pragski dziennik *Politik* względem przyłączenia na powrót Kroacyi do Węgier. Pismo to mówi w końcu, że program ten, jeżeli kiedy istniał, datuje się jeszcze od r. 1861 w którym lud kroacki zebrany na sejmie już stanowczo w tej sprawie orzekł. Jeżeli zaś sejmowi kroackiemu r. 1861 wolno było formułować indywidualne programy względem ponownego przyłączenia Kroacyi do Węgier, to dziś wydaje mi się być ubliżeniem woli i zdrowemu rozsądkowi ludu kroackiego, jeżeli dziennik *Politik* i jej adepci chcą sobie przywłaszczyć prawo udowodnienia, że lepszą jest polityką prawa odbierać, aniżeli nadawać je sobie wspólnie z Królem.

Jener. Kor. zaprzecza stanowczo pogłoskom szerzonym przez niektóre organa, jakoby w imieniu Cesarza Mexykańskiego złożoną została protestacya przeciw paktowi familijnemu podpisanemu przez niego przed odjazdem z Miramare.

Adres konferencyi banalnej do Jego Mości Cesarza podnosi głównie z wdzięcznością przyrzeczenie Najjaśn. Pana względem rychłego zwołania sejmu krajowego, jako też względem utrzymania odpowiednych wymaganiom teraźniejszości żywotnych instytucyi i prawnych zwyczajów Królestwa. Dalej wspomina adres o wnioskach względem zawartych w najwyższym reskrypcie z 17. stycznia r. b. trzech kwestyi, a w końcu przechodząc do Pogranicza wojskowego i do Dalmacyi wyraża gorące życzenie, by w sejmie krajowym brali udział także reprezentanci Pogranicza wojskowego, i jeżli być może także reprezentanci Dalmacyi zaproszeni zostali do udziału, ażeby ci ostatni z reprezentantami Kroacyi i za przyzwoleniem Jego Mości Cesarza ułożyli warunki upragnionego od dawna zjednoczenia.

W sprawie *szlezwicko-holsztyńskiej* zawiera dziennik *H. N.* ciekawe wiadomości z Darmsztadu. Podług nich zmierza wniosek, który Bawarya postanowiła przedłożyć w swoim czasie związkowi, do tego, ażeby Księciu Augustenburgskiemu poruczone zostały rządy Holsztynu, a co do Lauenburga ażeby oczekiwano oświadczenia obudwu głównych mocarstw niemieckich, w jaki sposób nastąpiło porozumienie się pomiędzy niemi. Austrya oświadczyła się w ogóle za tym wnioskiem, ale zastrzegła sobie oraz oznaczenie terminu, kiedy Bawarya mogłaby go przedłożyć związkowi, i przyzwolenie swoje przywiązała do tego warunku. Tymczasem będzie Bawarya starać się o przystąpienie innych średnich i mniejszych państw niemieckich do tego wniosku, który popierają też gorliwie Saxonia i rząd W. Księstwa Heskiego.

Monarchia Austryacka.

△ **Wiedeń**, 28. lutego. *(Rozprawy w Radzie państwa.)* Obrady w izbie panów nad projektem rządowym względem zniżenia o 10% podatku od wypalanych płynów alkoholicznych, znów do żadnego rezultatu nie doprowadziły i pomimo, iż gałęź ta przemysłu zagrożona jest wielkiem niepowodzeniem, jednak cała ta sprawa nie mogła uzyskać w obu izbach rady państwa pożądanego spiesznego załatwienia. Izba deputowanych jak wiadomo odrzuciła projektowane przez rząd zmniejszenie podatku, które przemysłowi gorzelnianemu pomoc nieść miało i ze stanowiska tak ekonomicznego jako i finansowego uważane, korzystnem być powinno i być mogło, natomiast izba deputowanych przyznała podwyższenie o 10% zwrotu podatku przy wywozie. Izba zaś panów nie zgodziła się ani na jedno ani na drugie i postanowiła przekazać sprawę całą osobnej komisyi do głębszego zbadania. — W izbie deputowanych kwestya budżetu wstąpiła w nowe stadyum i można się spodziewać, iż tak ze strony izby, a raczej ze strony wydziału finansowego, jak i ze strony rządu, użyte będą właściwe środki do usunięcia obecnego zatargu, w sposób jaki dobro monarchii wymaga. Transakcya zaiste ułatwiona została przekazaniem wydziałowi finansowemu wniosku hr. Vrintsa, lecz tendencyjny sposób, w jaki spór cały traktowany był w wydziale, w samej chwili głosowania nad formą, w której wniosek ten traktowany być ma, musiał w kółkach rządowych wywołać obawę, iż większość wydziału finansowego przewlecze obrady nad wnioskiem Vrintsa aż do załatwienia budżetu na rok 1865, w którym to razie wniosek pozostałby bez celu. Obawa ta spowodowała rząd do oświadczenia wydziałowi przez prezydyum izby deputowanych, iż rząd powstrzyma się od wszelkiego udziału w obradach szczegółowych nad budżetem z r. 1865 do póty, dopóki izba nie wyda uchwały względem dalszej pertraktacyi budżetów na rok 1865 i 1866. Bo wskutek uchwały izby względem wniosku Vrintsa, dotychczasowy mandat wydziału finansowego zmieniony został, rozszerzony został z jednej strony na rok 1866, z drugiej zaś strony ścieśniony został w ten sposób, ażeby gwoli obrad nad budżetem na rok 1865 wskazano nową formę postępowania zamiast szczegółów, sformułowano wniosek ryczałtowy. Po samej tej stosownie uchwały izby deputowanych, wydział finansowy utracił wszelkie prawo do dalszych obrad szczegółowych, jeżeli uchwały izby deputowanych nie chciano zupełnie usunąć. Wskutek tego oświadczenie rządu, nie poddawania się przeciwnym postanowieniom wydziału finansowego, było zupełnie prawne i w stosunkach ugruntowane, dla warowania praw izby deputowanych, nie zaś dla naruszenia niepodległości i zupełnej swobody uchwał wydziału finansowego. Co zaś dotyczy dalszych postanowień tegoż wydziału, po zajściu takowego wypadku incidentalnego zapadłych, wydział finansowy zajął pozycyę zupełnie odmienną od tej na której raz stanął bez żadnego skutku. Wprawdzie pyta się znów o cyfry, o które ministeryum budżet zredukować może, lecz pyta zarazem o warunki pod któremiby to nastąpić mogło. Tym sposobem wydział przyznaje, na co dawniej się nie zgadzał, iż oszczędności tylko w obec pewnych okoliczności osiągnięte być mogą, ministeryum zaś już kilkakrotnie jawnie wypowiedziało, iż uchwalenie dwóch budżetów i dozwolenie przeniesień koniecznym jest warunkiem. Okazana chęć do zgody znajduje w kółkach rządowych właściwe uznanie i możemy donieść, iż ministeryum juz na czwartkowem posiedzeniu uczyni właściwe komunikacye, według których suma z budżetu wykreślić się mająca przeniesie 18 milionów, na większe zaś jeszcze wykreślenie ministeryum zgodzić się nie może, że ministeryum wykreślenie to rozdzieli tylko na główne rubryki budżetu, z resztą zaś trzymając się zasady przeniesienia, nie może udzielić wiadomości o wykreśleniach w granicach osobnych wydziałów służby publicznej. Gdyby zaś wydział finansowy żądał, ażeby ministeryum oświadczyło, iż traktowanie dwóch budżetów w jednej kadencyi nic nie przesądza, i że w każdym razie w roku 1866, tylko budżet na rok 1867, traktowany będzie, ministeryum na żądanie takowe przystanie i tym sposobem wszelkie zatargi usunięte zostaną.

Wiedeń, 2. marca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* W ces. burgu odbył się d. 28. z. m. na zakończenie karnawału bal podkomorski. O godzinie 8 wieczorem przybyli Najjaśniejsi Państwo z obecnymi w Wiedniu Arcyksiążętami i Arcyksiężną Maryą do sali balowej w której znajdowali się już zaproszeni dostojni goście w liczbie około 400 osób.

Najjaśniejsi Państwo zabawili przez kilka godzin w sali balowej gdzie młodsza część towarzystwa z przyjemnością zajmowała się tańcami.

O godzinie 11 była wieczerza, a o 12. bal się skończył.

JE. pan minister finansów zapadł na zdrowiu. Pan minister Schmerling jeszcze nie jest całkiem zdrów, co jednak nie przeszkadza mu zajmować się sprawami państwa. Książę Adolf Schwarzenberg poniósł dotkliwą stratę przez śmierć córki, która umarła na szkarlatynę właśnie wtedy gdy się znajdował na balu u swego ojca. — U księcia Grammonta będzie w przyszłą środę pierwsza w tym poście recepcya. — Były minister hr. Hübner wyjechał wczoraj zrana do Wenecyi, a w maju powróci do Wiednia.

(Sprawy parlamentarne.) Radzca dworu Dr. Taschek ukończył referat względem pożyczki w srebrze, jej pierwiastkowej wysokości i jej redukcyi tudzież względem manipulacyi przy emisyi, przy sprzedaży za koncesyą, przy zastawieniu części i t. d. Pan minister finansów, jak mówi sprawozdanie, dla łatwiejszego wyrównania przekroczył sumę emitowaną o 317.000, i to jest z zasady naganione jako „samowolne podwyższenie", chociaż suma jest bardzo mała. Obligacye mają być znowu ściągnięte. Sprawozdawca proponuje przyjąć ustawę względem pożyczki w srebrze i pożyczki podatkowej z r. 1864; ale wyrazić naganę za podwyższenie sumy 317.000 zł. W przedstawieniu operacyi z obligacyami w srebrze wykazano, że zastawione są 5,477.000 zł. a ponieważ ta suma nie mogła być zniszczona, komisya rady państwa do kontroli długu państwa odmówiła kontrasygnatury obligacyi podatkowych za nią wydać się mających.

W końcu Dr. Taschek oblicza, że przy emisyi obligacyi w srebrze agio waluty musiało wystarczyć do wykupienia tych zastawionych obligacyi.

Na posiedzeniu wydziału finansowego w dniu 1. b. m. rozdawano sprawozdanie dep. Kirchmayera względem pozycyi „dochody z soli." Sprawozdawca wykazuje, że czysty dochód na rok 1865 preliminowano niżej o 1,641.925 złr. jak w roku poprzednim, co jest skutkiem niżej obliczonych dochodów z soli w kraju sprzedawanej. Referent proponuje przyjąć dochody w sumie 40,983 600 złr. (to jest o milion wyżej jak preliminowano), wydatki w sumie 6,434.163 (zamiast 6,608.895 złr.). Dalej proponuje także między innemi: „Ogólne lub częściowe podwyższenie cen soli może nastąpić tylko na podstawie osobnej ustawy."

Francya.

Paryż, 27go lutego. *(Kongres telegrafowy w Paryżu.)* Przybyli tu już reprezentanci administracyi telegrafów różnych państw, którzy mają mieć udział w kongresie telegrafowym, przez rząd francuzki pod przewodnictwem p. Drouin de Lhuys zwołanym, po części zaś jeszcze są oczekiwani. Między państwami, które przez reprezentantów swych udział wezmą w kongresie, wymienić wypada najprzód Austryę i Prusy, które zastępywać mają zarazem związek telegrafowy niemiecki, tudzież Rosyę, państwa skandynawskie, Włochy, Belgię i Szwajcaryę. Idzie o zgodzenie się na ogólne zasady, według których korespondencya telegraficzna traktowana być ma w obrotach międzynarodowych, o zgodzenie się na jednolitą o ile

być może taxę, a przynajmniej na podstawę do jednolitej taxy i prostego sposobu wzajemnych obliczeń. Podstawa negocyacyi ustanowiona już została przed zebraniem się kongresu na drodze dyplomatycznej.

Włochy.

Rzym, 24. lutego. *(Różne wiadomości.)* Jenerał Lamarmora przejeżdżał przez Rzym udając się do Neapolu drogą żelazną. Nie wyszedł jednak z dworca drogi żelaznej a rząd papiezki żadnych mu trudności w przejeździe nie robił. Dzienniki piemonckie rozgłosiły, jakoby Ojciec św. polecił kongregacyi Indexu szczególną surowość w cenzurowaniu dzieła Cesarza Napoleona „Życie Cezara". Jest to zupełną tendencyjną bajką, bo kongregacya dziełem tem tak się zajmować będzie, jak gdyby było pisane przez prywatną jaką osobę. *Osservatore romano* pisze, iż stosunki z Mexykiem znacznie się polepszyły w skutek własnoręcznego listu Cesarzowej Karoliny do Ojca św., który na list ten własnoręcznie odpisał, rzecz więc cała między Mexykiem a stolicą rzymską wnet się wyjaśni. — Księżna Odescalchi ciężką i śmiertelną chorobą złożona, chciała zebrać wszystkie siły swoje, ażeby udać się do Watykanu, i pozyskać błogosławieństwo papiezkie. Ojciec św. dowiedziawszy się o tem, sam się udał do jej pałacu i błogosławieństwo jej dał. — Karnawał tegoroczny nie bardzo był ożywiony może w skutek deszczów i złej pory. Dopiero w dniu 18. lutego, jak się rozpoczęły gonitwy koni, Baberi zwanych, ludność rzymska cokolwiek więcej nabrała ochoty do wesołości i zabawy.

Niemcy.

Hanower, 26. lutego. *(Różne wiadomości.)* Mówią, iż dotychczasowy poseł hanowerski w Wiedniu, obejmie posadę poselską w Berlinie, opróżnioną w skutek nagłej śmierci barona Reitzensteina. Barona Stokhausena w Wiedniu zastąpiłby obecny poseł hanowerski w Monachium jenerałmajor Knesabek, ktoby zaś miejsce tego ostatniego zająć miał, dotąd jeszcze nie wiadomo.

Dania.

Kopenhaga, 24. lutego. *(Trudności w rozsegregowaniu finansów między Danią a Księstwami.)* Komisarze zebrani w Kopenhadze gwoli rozsegregowania finansowego Księstw zaelbiańskich a Danii na zasadzie art. 13. i 14. traktatu pokoju z dnia 30. października, wielkie mają trudności do zwalczenia. Do spraw najtrudniejszych należy kwestya pensyonowania dawniejszych urzędników duńskich w Księstwach, tudzież czy do rządu duńskiego, czyli też do Księstw należeć ma zapłata resztującej sumy za dobra augustenburgskie. Wiele jeszcze jest podobnych kwestyi, których załatwienie wiele czasu zabierze.

Kronika.

(Zgubiony zegarek.) Niedawno zgubiono tu złoty damski zegarek, cylinder, z białym cyferblatem, małym złotym łańcuszkiem, kluczykiem i szpilką.

(Dorożkarze ukarani.) C. k. dyrekcya policyi we Lwowie ukarała w lutym b. r. następujących dorożkarzy i fiakrów: za nieposłuszeństwo zleceniom urzędowym fiakra nr. 25, za nieostrożną jazdę fiakra nr. 41, dorożkarzy nr. 44 i 104, za nieprzyzwoite zachowanie się dorożkarzy nr. 114 i 16, za przekroczenie taxy fiakra nr. 32, za zepsuty powóz fiakra nr. 23, za odmówienie jazdy fiakra nr. 43, dorożkarzy nr. 84, 145 i 74, za excesa dorożkarza nr. 49, za opilstwo dorożkarza nr. 74.

(Nieszczęsny wypadek.) Dn. 1. b. m. przy wybieraniu gliny do cegielni na Pohulance pod Lwowem, zasypany został robotnik głuchoniemy; powieziono go do szpitalu powszechnego, lecz w drodze umarł. W skutek tego wypadku wytoczono śledztwo.

(Oszustwo). Dn. 27. lutego pewien oszust namówił obcego, który dopiero co przyjechał do Lwowa, aby kupił od niego zegarek z łańcuszkiem, który miał być złoty. Niby przypadkiem przechodzący dwaj izraelici upewnili go, że łańcuszek jest istotnie złoty, i zegarek wart żądanej ceny. Obcy kupił zegarek z łańcuszkiem, ale wkrótce potem przekonał się, że łańcuszek nie wart ani 1 złr. a zegarek zaledwo kilka złr. W godzinę potem policya odszukała jednego z oszustów. Wypadek ten, oby był nauką dla przyjezdnych, że kosztowności należy kupować tylko u znanych kupców.

(Książę Jerzy Roman Lubomirski.) Dnia 7. lutego b. r. umarł w majętności swojej Charzewicach w obwodzie rzeszowskim książę Jerzy Roman Lubomirski, licząc lat 66. Był on doskonałym gospodarzem i mógł służyć za wzór pod względem porządnego zarządu dóbr i oszczędności. Odziedziczył szczupły majątek, pozostawił miliony. Wychowany starannie, ukończył nauki na uniwersytecie w Getyndze. Żona jego z domu hr. Mniszek umarła w roku 1855. Książę Jerzy Roman umierając bezdzietnie, zapisał cały majątek swemu bratu ks. Adamowi Lubomirskiemu, pod warunkiem utworzenia ordynacyi i doprowadzenia do skutku dwóch fundacyi, a mianowicie jednej na 1000 złr. rocznie na zbiory naukowe pod zarządem Towarzystwa naukowego Krakowskiego, i drugiej także na 1000 złr. rocznie na nagrody dla autorów najlepszych dzieł naukowych w języku polskim bez różnicy przedmiotu i na nakłady takich dzieł, oddając zarząd obu fundacyi Towarzystwu naukowemu.

(Statystyka procesów kryminalnych w Krakowie.) Od 1. stycznia do ostatniego lutego 1865 odbyło się w karnym sądzie krajowym w Krakowie 106 rozpraw ostatecznych przeciw 152 obwinionym, a mianowicie za zbrodnię 96 przeciw 138 obwinionym, za przestępstwo 10 przeciw 14 obwinionym.

Z 152 obwinionych, 1 obwinionego o przestępstwo uznano za niewinnego, 2 obwinionych o przestępstwo i 8 o zbrodnię, uwolniono z braku dowodów; 141 skazano na karę, z tych 1 za morderstwo na śmierć. 2 za dzieciobójstwo, każde na 5 lat. 3 za zabójstwo na 12, 3 i 2 lata; 96 za kradzież lub udział w kradzieży, z tych 1 na 10, 1 na 8, 1 na 5 lat, 15 na więcej jak 1 rok ciężkiego więzienia, innych na lżejsze kary; 3 za gwałt publiczny, 20 za ciężkie obrażenie ciała, 4 za oszustwo, 1 za udzielanie pomocy częścią na lekkie 1 roczne więzienie, a z tych 10 za przestępstwo przeciw bezpieczeństwu życia na 4, 2 i 1 miesiąc ścisłego aresztu; 1 za lichwę na karę pieniężną.

Stan austr. banku narodowego.

Dnia 31. stycznia.

Stan czynny.	złr.	c.
Wybite złoto i sztaby	116.581.140	8.$_{5}$
Weksle na miasta zagraniczne	792.104	79
Raty kolei południowej	10,000.000	—
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu	75,030.415	13
W zakładach filialnych	38,088.200	—
Zaliczki na papiery publiczne w Wiedniu	7,331.900	—
Przywilej banku	80,000.000	—
Pozostały dług państwa za spłacenie banknotów waluty wiedeńskiej	18,273.581	7
Dług państwa do spłacenia w srebrze	20,000.000	—
Dług państwa pokryty dobrami skarbowemi	44.995.896	10
Zaległe raty za sprzedane dobra skarbowe	4,381.239	54.$_{5}$
Efekta do sprzedania	5,228.466	87.$_{5}$
Pożyczka hypoteczna	59,643.006	36.^{5}
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 31go grudnia 1864	11,267.354	29
Efekta funduszu pensyi	1,356.728	38
Kolej Karola Ludwika	9,693.915	—
Obligacye c. k. pożyczki podatkowej z r. 1864	765.600	—
Gmachy i inwentarze	4,531.189	94
Saldi bieżących rachunków	1,211.638	22
Razem	526,537.714	69
Stan bierny.		
Fundusz banku	110,250.000	—
Fundusz rezerwowy	11,267.900	24
Obieg banknotów	356,968.933	—
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	313.653	80.$_{5}$
Należytości z żirów	18.689	90
Niepodniesione dywidendy	311.066	—
Listy zastawne w obiegu	45,986.370	—
Niepodniesione procenta listów zastawnych	64.373	36.^{5}
Fundusz pensyi	1,356.728	38
Razem	526,537.714	69

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 3. marca. Podobnie jak my od tygodnia do tygodnia oczekujemy jakowegoś rozwoju w handlu zbożem, tak nasi spekulanci, których tymczasem przestraszają pomyślniejsze wiadomości z targowic niemieckich, oczekują od dnia do dnia lepszych czasów. Ceny zboża nie mogą się podnieść, a tak dzisiejsze nasze sprawozdanie zaczynamy od tego, na czem skończyliśmy je przed kilkoma miesiącami. Właściwy spichlerz Galicyi pozbywa częściowe swoje zapasy, które jeszcze mają być bardzo znaczne, do obwodu sandeckiego, a gdyby nie to, że zboże zabierają furmani wracający do domu, nie odchodziłoby nic nawet z obwodu Tarnopolskiego. Ceny *pszenicy* nie zmieniają się; partye tu zwiezione zakupiono na potrzebę miejscową i płacono korzec po 5 zł. 75 c. do 5 zł. 85 c. *Jęczmień* 144 ℔ wagi był poszukiwany, ale zapasów tego gatunku nie było na targu. Pośledniejsze gatunki płacono korzec po 2 zł. 85 c. *Żyto* ciągle jest poszukiwane i skupowane na potrzebę miejscową. Zapowiadają, że ceny tego artykułu podniosą się w najbliższych miesiącach, ponieważ klasa uboższa i włościanie nie mając ziemniaków, wyłącznie ten artykuł konsumować będą. Gatunki 160℔ wagi dawano po 3 zł. 30 c. do 45 c. *Owies* 100 ℔ wagi płacą po 2 zł. 10 do 20 c. i artykuł ten ze wszystkich gatunków zboża najmniej jest korzystnym do wywozu na zachód. W Dębicy, Czarnej, Tarnowie i Bogumiłowicach żądają właściciele po 1 zł. 65 c. w. a. za korzec ziemniaków niewybieranych, a tak dowóz tego artykułu do Lwowa, gdyby się ceny jeszcze nieco podniosły byłby tem korzystniejszy, ile że ziemniaki pochodzące z miejsc wymienionych jako najlepsze, są najwięcej lubione. Rozmaitych gatunków zboża wywieziono w tygodniu ubiegłym kilka pomniejszych partyi z Tarnowa, Dębicy i Bochni, a cały ten wywóz był zbyt mały, aby mógł mieć jakie znaczenie. *Lnu*, *konopi* i *pakuł* wysłano 1437 cet. do Prus, a nadto 113 cet. do Krakowa, 881 cet. do Wiednia, 201 cet. do Pragi, i kilka pomniejszych partyi do rozmaitych stacyi kolei czeskiej i morawskiej. Młyny parowe tarnowski i szczepanowicki wysyłają swoje produkta mączne do Słotwiny, Bochni i Krakowa; nadzieja wywozu w dalsze strony ustała

zupełnie. Pomiędzy towarami nadchodzącemi z dalszych miejsc handlowych, zajmują znowu pierwsze miejsce *kosy* przeznaczone do Rosyi i transportowane do Brodów. Partye nadchodzące koleją żelazną powiększej części z Austryi i Styryi wynoszą tygodniowo 2000 do 2300 cet, a jak zapewniają niezawodne doniesienia z Rosyi właśnie zakaz dowozu podczas ostatniego powstania w Królestwie Polskiem, zwiększył na ten rok potrzebę i popyt. Znaczny był także dowóz towarów *bawełnianych, lnianych* i *manufaktów*, przeznaczonych po części do wschodnich prowincyi Galicyi, po części do Mołdawii i Wołoszczyzny. *Bydła rzeźnego* i *opasowego* przeznaczonego do Lipnika i Florisdorf, zapowiedziano w tygodniu ubiegłym 220 szt. we Lwowie, 160 szt. w Przemyślu, 75 szt. w Jarosławiu i 27 szt. w Tarnowie. Na następny tydzień zapowiedziano jeszcze większe transporta.

Ostatnia poczta.

Berlin, 1. marca. (Spóźniona). *Kreuzztg.* dowiaduje się z **Wiednia**, że propozycye najnowszej depeszy pruskiej przyjęła Austrya dość życzliwie, i że wkrótce można się spodziewać zatwierdzenia główniejszych punktów (?).

Haaga, 2. marca. Królowa matka umarła wczoraj o godzinie $4\frac{3}{4}$ wieczorem w obecności całej familii królewskiej.

TEATR.

Dziś teatr niemiecki: **„Mannschaft an Bord"**, tudzież **„Flotte Burschen"**, dwie nowe operetki każda w 1 akcie. Pomiędzy temi: **„Ich werde mir den Major einladen"**, komedya w 1 akcie z francuzkiego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. marca.

Hotel George: PP. Dylewski Mar., z Rolowa.
Hotel europejski: Wiśniewski Wik., z Strzelisk.
Hotel angielski: Obertyński Kaz., z Udnowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. marca.

PP. Hr. Piniński Leonh., do Grzymałowa. — Festetics Gustaw, c. k. podpor., do Brzeżan. — Jędrzejewicz Lud., do Nosówki. — Puzyna Józef, do Gwoździca. — Raczyński Alex., do Okop. — Reineke Karol, do Rosyi. — Czajkowski Adolf, do Bóbrki. — Pohorecki Felix, do Dydni. — Szumlański Michał, do Krzywego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. marca 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
7. god. zrana	324.60	— 0.9	89.8	południowy	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.06	+ 2.9	89.9	„	„	„
10. god. wiecz.	325.40	— 1.0	83.4	zachodni	„	śnieg

Kurs Lwowski.

Dnia 3 marca		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	25	5	30
Dukat cesarski	„ „	5	27	5	32
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	15	9	30
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	75	1	78
„ papierowy rosyjski	„ „	1	45	1	47
Talar pruski	„ „	1	65	1	68
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	71	73	72	43
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	75	28	75	98
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	55	74	22
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	78	45	79	12
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	221	83	223	92

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3. marca.	złr.	kr.
5% Metaliki	71	70
5% pożyczka narodowa	78	90
Losy z 1860 roku	93	70
Akcye banku wiedeńskiego	799	—
„ „ kredytowego	187	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	112	40
Srebro	111	—
Dukat pojedyńczy	5	31½

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. marca.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	67.15	67.25
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	98.—	98.20
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	78.85	78.95
od kwiet. do paźd. po 5%	78.85	78.95
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	83.25	83.75
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	71.40	71.50
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	71.50	71.60
dtto. po 4½%	63.40	63.60
dtto. „ 4%	56.—	56.50
dtto. „ 3%	42.—	42.50
dtto. „ 2½%	35.—	37.—
dtto. „ 1%	14.20	14.30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	161.25	161.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	156.50	157.—
Przez. do wyl. z r. 1854	88.—	88.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	93.25	93.35
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	95.60	95.80
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	86.50	86.70
Renty Como po 42 lir. aust.	17.75	18.25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.—	68.—
„ „ „ 4½%	63.—	63.50
„ „ „ 4%	56.—	56.50
„ „ „ 3½%	48.50	49.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ „ „ 2½%	58.—	59.—
„ „ „ 2¼%	52.—	53.—
„ „ „ 2%	46.—	47.—
„ „ „ 1¾%	40.50	41.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ „ „ 4½%	67.25	67.75
„ „ „ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.75	89.25
Wyż. Aust.	88.50	89.—
Salcburg	91.—	92.—
Czech	92.—	93.—
Morawii	90.50	91.50
Szląska	89.50	90.50
Styryi	90.—	91.—
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	88.50	92.—
Węgier	74.50	75.—
Banatu Tem.	73.20	73.50
Kroacyi i Slawonii	74.75	75.25
Galicyi	73.60	74.20
Siedmiogrodu	71.50	72.—
Bukowina	71.75	72.25
Z klauzulą wylos. w r. 1867	71.25	71.75
Banat Temesz.	71.—	71.20
Lomb. wen. poż. z r. 1859	95.—	95.50
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ „ „ 4%	57.—	57.50
„ „ „ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	57.—	57.50
„ „ „ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	28.25	28.75
„ „ „ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	26.50	27.50
„ 2½% „ 100 „	22.50	23.—
„ 2¼% „ 100 „	20.—	20.50
„ 2% „ 100 „	18.—	18.50
„ 1¾% „ 100 „	15.75	16.25

3. Akcye.

(Za sztukę.)	pien.	towar.
Banku narodowego	797.—	799.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	187.10	187.30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	576.—	578.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	85.—	85.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1836.—	1838.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	199.10	199.30
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	245.—	245.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	134.75	135.25
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	222.60	222.80
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	61.25	61.75
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	162.50	163.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	124.—	124.20
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	700.—	720.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	254.—	256.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	190.—	195.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	146.—	148.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	474.—	476.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	231.—	233.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	400.—	405.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	269.—	271.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	370.—	375.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.—	102.20
przeznaczone do los. po 5%	92.40	92.60
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	88.—	88.20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	71.50	72.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	80.—	80.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.50	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	89.—	89.50
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	81.50	82.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	113.—	113.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	109.80	110.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.80	90.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.25	79.75
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	91.—	91.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.50	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94.—	95.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.50
Lloyda za 100 zł.	90.50	91.50

6. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.80	128.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	86.—	86.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	114.—	115.—
„ „ po 50 zł. m. k.	48.50	49.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	114.—	115.—
Salma „ 40 „ „	31.—	31.50
Palfiego „ 40 „ „	29.50	30.—
Clarego „ 40 „ „	27.—	27.50
St. Genois „ 40 „ „	27.25	27.75
Windischgrätza 20 zł. „	18.—	18.30
Waldsteina 20 „	19.50	20.—
Keglevicha 10 „	14.50	15.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.30

Weksle.

(Na 3 miesiące.)	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.50	94.60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	94.60	94.70
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	84.55	84.65
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	112.55	112.65
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	44.60	44.60
Marsylia za 100 fr.	44.75	44.75
Paryż za 100 fr.	44.80	44.80
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.33	5.34
dtto. pełnej wagi	5.33	5.34
Korona	15.40	15.45
20frankówka	9.03	9.04
Rosyjski imperyał	9.20	9.23
Talar związkowy	1.66½	1.67½
Srebro	111.25	111.75

Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński**.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.